

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/101/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123208085
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3123208085.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. dňa XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa rodičov: matka B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. E. XX, XXX XX E., zastúpená právnu zástupkyňou JUDr. Zuzanou Loffayovou, advokátkou, so sídlom Beckovská Vieska 623, 916 31 Kočovce a otec F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom XX. XXXXXX XXXX/XX, XXX XX A., zastúpený právnym zástupcom Mgr. Pavlom Dudíkom, advokátom, so sídlom Jilemnického 2, 911 01 Trenčín, v odvolacom konaní za účasti Krajskej prokuratúry v Trenčíne, so sídlom Legionárska 7158/5, 912 50 Trenčín, o návrhu otca na zmenu úpravy práv a povinností rodičov k dieťaťu a uloženie výchovného opatrenia, v začatom konaní o nariadení neodkladného opatrenia, o odvolaní matky a otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 76P/45/2023-410 zo dňa 10. marca 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 76P/45/2023-410 zo dňa 10. marca 2025 z r u š u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) začal ex offo konanie o nariadení neodkladného opatrenia a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil rodičom, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia kontaktovali Rodinnú poradňu A., G. G. A., D. H. X, telefónny kontakt XXXXXXXXXXX, mailový kontakt: F. <XXXXXXXX:XXXX@XXXXX.XXX.XX>, za účelom dohodnutia termínu stretnutia v Rodinnej poradni A., a tento termín súdu oznámili v lehote 20 dní. Ďalej zmenil dočasne do rozhodnutia vo veci samej Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.09.2022 č. k. 8P/56/2020-209 v časti výroku II - úprava styku podľa písmena a) - tak, že písmeno a) znie: v párnom týždni od stredy od 16,00 hod. do nasledujúceho nepárneho pondelka do 07,45 hod., pričom otec maloletého prevezme v mieste bydliska matky a odovzdá v školskom zariadení a v čase voľna, sviatkov, prázdnin, choroby maloletého v mieste bydliska matky.

2. Súd prvej inštancie neodkladné opatrenie nariadil bez návrhu, v odôvodnení poukázal na návrhy otca vo veci samej, viaceré právoplatné rozhodnutia súdov týkajúce sa úpravy práv a povinností rodičov k maloletému A., Znalecký posudok č. 11/2024 znalca Mgr. Ivana Moravčíka a za aplikácie ust. § 2 ods. 1 CMP, § 360 ods. 1 CMP, § 325 ods. 1, 2 CSP, § 366 CMP rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti napadnutého uznesenia.

3. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že naposledy boli práva rodičov k maloletému v oblasti styku a výživného upravené rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.09.2022 č. k. 8P/56/2020-209, ktorým bol upravený bežný styk otca (písm. a/ výroku rozsudku) tak, že je oprávnený sa s maloletým A. stretávať každú párnú stredu od 15:00 hod. do 19:00 hod., každý párný víkend od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod., následne bol upravený styk aj počas letných, jarných, zimných školských prázdnin, Veľkonočných sviatkov (písmena b/ až e/ výroku

rozsudku) s tým, že v tom prípade bežná úprava styku neplatí. Zároveň bolo rozhodnuté aj o oprávnení otca kontaktovať maloletého aj telefonicky každú nepárnu stredu od 18:00 hod. do 18:15 a každý nepárny piatok od 16:00 hod. do 16:15 hod. s tým, že matka je povinná telefonický kontakt maloletému umožniť.

4. Súd prvej inštancie poukázal na to, že prebieha konanie o návrhu otca, ktorý sa domáha zverenia maloletého do osobnej starostlivosti a určenia výživného vo vzťahu k matke vo výške 200,- Eur mesačne, z dôvodu ním tvrdených skutočností, že maloletý je v domácnosti často bitý matkou aj jej súčasným partnerom. V rámci tohto konania otec podal aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd matke uložil povinnosť bezodkladne odovzdať maloletého A. do dočasnej osobnej starostlivosti otca, tento návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia bol uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 09.10.2023 č. k. 76P/45/2023-46 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2023 č. k. 13CoP/101/2023-98 zamietnutý. Zároveň otec podal aj návrh na uloženie výchovného opatrenia, a to povinnosti maloletému a obom rodičom podrobiť sa odbornému poradenstvu, vec bola pôvodne vedená pod sp. zn. 76P/71/2024. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.05.2024 č. k. 76P/45/2023-205 boli obidve veci spojené na spoločné konanie a vec sa vedie pod sp. zn. 76P/45/2023.

5. V rámci tohto spojeného konania súd prvej inštancie v napadnutom uznesení nariadil neodkladné opatrenie aj bez návrhu podľa ust. § 360 ods. 1 CMP. V odôvodnení poukázal na to, že vo veci samej v priebehu konania nariadil znalecké dokazovanie. Zo znaleckého posudku znalca z odvetvia poradenská psychológia Mgr. Ivana Moravčíka vyplynulo, že maloletý ma k obom rodičom pozitívny vzťah, k matke emócie nie sú prejavované spontánne, má k nej silnú citovú väzbu, rešpekt, prejavuje sa k nej pozitívne, avšak tak, aby v nej nevzbudil negatívne emócie. Ani vzťah k otcovi nie je úplne spontánny, s otcom je rád, má k nemu prirodzený rešpekt. Znalec tiež konštatoval, že obaja rodičia majú aktuálne značne obmedzené osobnostné predpoklady na zabezpečenie zdravého fyzického a psychického vývinu maloletého A., dieťa prežíva hlbokú traumu, je nútený prispôsobovať svoje prežívanie a vonkajšie prejavy, je v konflikte lojality, maloletý nemá možnosť rozvíjať svoje budúce vzťahy s oboma rodičmi tak, ako by bolo v jeho najlepšom záujme a musí sa podriaďovať želaniu oboch rodičov. Znalec ďalej uviedol, že vzťahy medzi rodičmi sú natoľko disfunkčné, že to ohrozuje najlepší záujem maloletého dieťaťa aj do budúcnosti, ak budú rodičia maloletého dieťaťa pokračovať v súvislosti s realizovaním sa týmto spôsobom, je iba otázka času, kedy sa u maloletého dieťaťa prejavia kroky antisociálneho správania, odporu voči obom rodičom a túžbou úniku z tohto patologického prostredia.

6. Súd prvej inštancie konštatoval, že vykonal od znaleckého dokazovania pojednávanie a snažil sa dospieť k rozhodnutiu vo veci samej s tým, že na poslednom pojednávaní dňa 06.02.2025 bolo zistené, že obaja rodičia nemajú spracovanú minulosť, mohla by pomôcť rodinná terapia, preto kolízny opatrovník navrhol, aby rodičom bola uložená povinnosť absolvovať rodinnú terapiu, rodičia s týmto v zásade súhlasili, i keď výsledok je podľa názoru súdu stále otázný, keďže rodinné poradne sú založené na dobrovoľnosti a ochote na sebe pracovať.

7. V ďalšom súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že je potrebné, aby sa situácia medzi rodičmi upokojila, pochopili, že vedú pre oboch vopred prehraný boj, kde obeťou bude práve ich dieťa, zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti inej osoby by v súčasnosti bolo radikálnym riešením s tým, že sa stotožnil s názorom kolízneho opatrovníka, že by v takomto prípade maloletý stratil akékoľvek istoty a nie je ani známa osoba, ktorej by mohol byť maloletý do starostlivosti zverený. Otec navrhol jeho matku, ale táto nemá dobré vzťahy s matkou maloletého. Zo strany matky bola navrhovaná jej sestra, avšak maloletý je pomerne fixovaný na školu, do ktorej chodí a takto by ju nemohol navštevovať. Preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že je dôležité, aby sa rodičia naučili spolu komunikovať, zabudli na vzájomné spory, čomu im pomôže práve kolíznym opatrovníkom navrhovaná rodinná terapia. Po jej absolvovaní okresný súd posúdi, či sa komunikácia rodičov zlepšila, a či je výchova zo strany rodičov jednotná. Preto uložil rodičom kontaktovať rodinnú poradňu tak, ako uviedol vo výroku napadnutého uznesenia s tým, že ho musia pravidelne informovať, či stretnutia v poradni prebiehajú alebo nie.

8. Zároveň, na základe záverov znaleckého posudku, dospel k záveru, že je v súčasnosti vhodné rozšírenie styku otca s maloletým A., pretože maloletý A. má k otcovi pozitívny vzťah, je dôležité, aby styk prebiehal po dlhšiu dobu, ale tak, aby maloletý mohol navštevovať súčasnú školu, ktorú nechce meniť. Preto zmenou rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.09.2022 č. k.

8P/56/2020-209 rozšíril bežný styk otca s maloletým tak, že sa bude realizovať vždy od párnej stredy od 16:00 hod. do nasledujúceho nepárneho pondelka do 07:45 hod., vo zvyšnej časti styk okresný súd nemenil.

9. Proti všetkým výrokom uznesenia súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka v podaní zo dňa 20.03.2025, kde k povinnosti absolvovať rodinnú terapiu uviedla, že si svoju povinnosť splnila najskôr telefonicky a potom aj e-mailom. Z poradne jej bol doručený e-mail zo dňa 12.03.2025, v ktorom bolo potvrdené, že matka telefonicky poradňu kontaktovala a bolo jej oznámené, že predmetná poradňa nie je subjektom na vykonávanie rodinnej terapie a je vylúčené, aby pracovali s klientami na základe súdneho rozhodnutia. Zároveň v rámci odvolania matka uviedla, že býva s dvoma maloletými deťmi v E.. Mladšie dieťa má 14 mesiacov, jej partner a otec maloletej I. chodí pracovať na 6-mesačné turnusy do zahraničia a matka nemá možnosť zúčastňovať sa terapie v A., nakoľko nemá kde nechať maloletú dcéru, ako aj vzhľadom k vzdialenosti jej bydliska do A.. Matka považovala uvedenú časť neodkladného opatrenia za nevykonateľnú. Čo sa týka rozšírenia styku otca s maloletým A. uviedla, že s ním oboznámila syna, kde cez víkend jej syn poslal e-mail, ktorým sa maloletý A. vyjadril k predmetnému rozhodnutiu a to tak, že nechce byť od stredy do nedele u otca a že nechce chodiť k žiadnemu psychológovi, uviedol, že mu to vyhovuje tak, ako je to doteraz. V ďalšom uviedla, že viackrát umožnila otcovi rozšírený styk, avšak otec toto nevyužil. Otec sám potvrdil, že pracuje na 12-hodinové zmeny, denné aj nočné, to znamená, že by bolo veľmi problematické, ako by zabezpečoval osobnú starostlivosť o syna A., vzhľadom na rozšírený styk neodkladným opatrením Preto žiadala odvolací súd, aby zrušil uznesenie o neodkladnom opatrení a ponechal styk tak, ako je v súčasnej dobe upravený, nastavený a vyhovujúci pre maloletého A.. K odvolaniu pripojila aj e-maily maloletého A., jej partnera, z rodinnej terapie.

10. Proti časti výroku o zmene bežného styku (rozšírení) otca s maloletým napadnutého rozhodnutia podal odvolanie aj otec, a to v podaní zo dňa 31.03.2025. V odôvodnení poukázal na to, že jeho odvolanie podľa § 359 CSP je prípustné, hoci ide o rozhodnutie súdu, ktorým sa jeho styk so synom rozšíril, on to považuje za rozhodnutie vydané v jeho a synov neprospech, hoci by bol veľmi rád, keby tento styk mohol týmto spôsobom fungovať a prebiehať, resp. aby bola možná striedavá osobná starostlivosť, avšak okresný súd dostatočne pozná ich rodinu, pracovné zaradenie, jeho zmennosť a v neposlednom rade vzdialenosť bydlísk. Preto pri takto upravenom styku so synom môže dôjsť k tomu, že hoci rozsahovo sa styk rozšíril, v konečnom dôsledku môže takáto úprava spôsobiť ešte väčší zásah do práv otca, ako aj zásah do potrieb a vzťahov maloletého.

11. V odvolaní otec opísal, že zmenený styk je reálne a objektívne neuskutočniteľný a mimo jeho možnosti s tým, že ak okresný súd chce porovnávať podmienky oboch rodičov a rozhodnúť v prospech dieťaťa, tak by malo dieťa reálne zažiť podmienky u oboch rodičov, a preto sa v tomto prípade javí ako najlepšia možnosť dočasná striedavá starostlivosť. Tým by sa vylúčila normálna záťaž na ich syna a mal by možnosť kvalitnej prípravy do školy a rovnako by sa predišlo nedorozumeniam a ťahaniciam medzi rodičmi. Okresný súd nesprávne aplikoval § 25 ods. 2 Zákona o rodine v spojení s § 36 Zákona o rodine a Čl. 5 Zákona o rodine, nakoľko z ním poznaného skutočného stavu, ktorý je mu známy, posúdil takúto úpravu styku ako úpravu v záujme maloletého dieťaťa, ktorý tento je z pohľadu otca v súčasnosti nerealizovateľný a ak by sa aj rodičia o takúto úpravu styku pokúsili, nebolo by to v záujme ich syna a dokonca by to mohlo mať ešte aj horší dopad na neho, než je aktuálna situácia. Považoval napadnuté uznesenie za nezákonné a nesprávne, je nutné ho zrušiť a vec vrátiť na opätovné prejednanie.

12. Úprava rozšíreného styku alebo striedavej osobnej starostlivosti podľa názoru otca s prihliadnutím na vzdialenosť bydlísk a komplikovanosť dopravy nebude možná najmenej do doby, kým syn nezačne navštevovať strednú školu alebo dve rôzne základné školy. Zároveň otec poukázal aj na to, že od pojednávania dňa 15.11.2024 sa uskutočnil rozšírený styk dvakrát, kedy mu to služby umožňovali, a to vždy spôsobom, že to bolo dohodnuté právnyimi zástupcami oboch rodičov. Zároveň navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že syna zverí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, pričom maloletý A. bude v osobnej starostlivosti otca počas párneho týždňa a v osobnej starostlivosti matky bude počas nepárneho týždňa a k odovzdávaniu dieťaťa by dochádzalo vždy v nedeľu o 17:00 hod. v bydlisku toho z rodičov, ktorému osobná starostlivosť končí.

13. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca v podaní zo dňa 14.04.2025 uviedla, že predmetným uznesením bol otcovi umožnený rozšírený styk s maloletým synom, ktorý ani jedenkrát nevyužil z dôvodu pracovnej

vyťažnosti. Sám pritom navrhuje zmenu zverenia a žiada vo veci samej o zverenie maloletého A. do svojej výlučnej starostlivosti. Tvrdenia otca, že dieťa je týrané, neboli nikdy a nikým žiadnym spôsobom preukázané. Je zaujímavé, že otec sa odvoláva na striedavú osobnú starostlivosť, pričom sám žiada zverenie dieťaťa do jeho výlučnej starostlivosti. Striedavá osobná starostlivosť prichádza do úvahy v prípade, ak rodičia bývajú blízko, aby boli zachované záujmy maloletého dieťaťa a u A. je to predovšetkým navštevovanie Základnej školy na B., kde chodí rád, má tam kamarátov a je to základná vec, ktorú nechce meniť. Navštevovanie dvoch základných škôl nie je v záujme maloletého dieťaťa a už nie vo veku 14 rokov. Má pred sebou už len dva ročníky základnej školy.

14. Kolízny opatrovník k odvolaniam uviedol, že rodičia maloletého sú v dlhodobom rodičovskom konflikte, sám znalec z odboru psychológie v znaleckom posudku konštatoval, že je vhodné, aby rodičia využili odbornú pomoc, ktorá by im umožnila sústrediť sa na skutočné potreby maloletého dieťaťa, to znamená nie predstavy rodiča maloletého, ale jeho záujem o kladné vzťahy medzi všetkými zainteresovanými osobami. Rodičia maloletého sa dobrovoľne podrobili odbornému poradenstvu v rámci programu terénna sociálna práca, v prirodzenom rodinnom prostredí zameranom na podporu obnovy alebo rozvoja rodičovských zručností. Zo záverov odborného tímu Centra pre deti a rodinu B. vyplýva, že odborný tím vyčerpал všetky dostupné formy pomoci pre rodinu a keďže pretrvávajú naďalej konflikty medzi rodičmi, je potrebné zvážiť niektorú z foriem terapie, či už rodinnej, prípadne navštíviť poradňu komplexnej pomoci. Úrad poukázal na skutočnosť, že matka maloletého kontaktovala Rodinnú poradňu v A., avšak táto podľa jej vyjadrenia, terapie neposkytuje, tým pádom si rodičia túto povinnosť nemôžu splniť. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie zrušil v časti úpravy styku otca s maloletým a ponechal v platnosti pôvodné rozhodnutie Okresného súdu Trenčín č. k. 8P/56/2020-209. Zároveň kolízny opatrovník navrhol, aby odvolací súd určil rodičom iný subjekt, v ktorom by si splnili povinnosť podrobiť sa individuálnemu odbornému poradenstvu, ako aj následne spoločnej rodinnej terapii. Opakované pohovory maloletého A. u psychológov pôsobia na maloletého zaťažujúco a frustrujúco. Napriek opakovaným šetreniam v domácnosti matky viacerými pracovníkmi úradu, sa nikdy zanedbanie starostlivosti matky voči maloletému nepotvrdilo s tým, že otec dlhodobo žiada o zverenie maloletého do svojej starostlivosti a poukazuje na matku, ktorá nemá zabezpečovať adekvátnu starostlivosť o maloletého.

15. Do konania bolo doložené autentické vyjadrenie otca k odvolaniu matky v podaní zo dňa 28.04.2025, v ktorom sa vyjadroval predovšetkým vo veci samej. Uviedol, že právna zástupkyňa matky sa vo svojom odvolaní odvolala na to, že Rodinná poradňa v A. nie je akreditovaným subjektom pre vykonávanie rodinnej terapie s tým, že podľa otca je to inštitúcia pod záštitou Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, ide o národný projekt financovaný zo zdrojov EÚ a štátneho rozpočtu, vďaka čomu môže poskytovať bezplatnú pomoc jednotlivcovi a rodine pri posilňovaní vzťahov v rodine, zmierniť napätie a zlepšiť komunikáciu vo vzťahoch. Matka odmietla túto bezplatnú formu pomoci nie z právnych dôvodov, ale z principiálneho odporu, čím preukazuje absenciu záujmu o zdravý vývoj maloletého a zameriava sa výhradne na vlastné potreby a potreby dcéry. Otca zaráža konanie súdu, ktoré viac ako dva roky nerieši podstatu podaného návrhu, a to týranie maloletého matkou a jej partnerom, a to napriek tomu, že to maloletý potvrdil u súdneho znalca, a to v čase, kedy ho priviedla matka, teda akékoľvek manipulovanie zo strany otca je nemožné. Otec sa vyjadroval aj v súvislosti s e-mailom maloletého, ktorý považuje za podvod a pokus o manipuláciu dieťaťa. Spôsob a štylistika použitá v predkladanom e-maile nezodpovedá veku 13-ročného dieťaťa, ale skôr dospelšej osoby. K vyjadreniu partnera matky otec uviedol, že je nekoherentné, účelové a nezohľadňuje záujem maloletého a aby súd prihliadol na objektívne skutočnosti preukázané znaleckým dokazovaním a výpoveďou maloletého na súdnom konaní, ako aj dlhodobý nezáujem p. C. (partnera matky) o blaho maloletého. Argument matky, že sa nemá o koho oprieť pri starostlivosti o dcéru je irelevantný, dieťa nie je polosirota, otec dcéry je povinný podľa Zákona o rodine aktívne participovať na výchove svojho potomka, rovnako tak rodičia zo strany matky, rodičia zo strany otca, súrodenci oboch rodičov, najstarší brat J., prípadne známi, s ktorými trávajú dovolenky, môžu v čase nevyhnutnosti zabezpečiť starostlivosť o dieťa. Vzhľadom na uvedené otec zotrval na svojom odvolacom návrhu, s dôvodmi pre zrušenie rozhodnutia, ktoré uviedla matka, nesúhlasil.

16. Matka vo vyjadrení k vyjadreniam otca a kolízneho opatrovníka v podaní zo dňa 06.05.2025 zopakovala skutočnosti uvádzané v podanom odvolaní. Uviedla, že otcovi nejde o záujem maloletého syna A., ale len o pomstu matke. V uznesení mu umožnili rozšírený styk s maloletým synom, ktorý ani jedenkrát nevyužil z dôvodov pracovnej vyťažnosti. Otec sa opäť uchýľuje k praktikám vyhrážania sa

podanými oznámeniami a podobne, a to už aj na právneho zástupcu matky. Už neosočuje len matku, ale aj jej partnera, vyjadruje sa k prokurátorovi, spochybňuje nezávislosť súdu a obviňuje z manipulácie konania. Otec opakovane obviňuje matku z týrania, či už fyzického alebo psychického, dokonca aj partnera matky s tým, že žiadne týranie nebolo nikdy a nikým žiadnym spôsobom preukázané. Uvedené tvrdenia otca sú vyvrátené správou kolízneho opatrovníka, kde je jednoznačne uvedené, že napriek viacerým kontrolám zo strany ÚPSVaR, nebolo žiadne zanedbanie starostlivosti zo strany matky preukázané. Správa kolízneho opatrovníka k odvolaniu odzrkadľuje vyjadrenú vôľu maloletého A., ktorý v súčasnej dobe už presne vie s kým, a kedy a kde chce byť, kde chce žiť, ktorú školu chce navštevovať. Čo sa týka terapií rodičov, tu považuje matka za nevyhnutné uviesť, že má ďalšie dieťa, ktoré má 17 mesiacov a je pre ňu problematické chodiť na stretnutia mimo svojho bydliska. Rodičia už absolvovali sedenia, matka chcela podstúpiť dobrovoľné sedenia v CDR, čo otec odmietol. Rodičia vedia fungovať na úrovni rozhodnutia súdu a je evidentné, že pokiaľ otec neprestane v neustálom podávaní žalôb a návrhov proti matke, ich komunikácia nemá veľmi šancu na zlepšenie, preto trvala na záveroch uvedených v jej odvolaní.

17. Otec v ďalšom vyjadrení k vyjadreniu matky, ako aj kolízneho opatrovníka zopakoval skutočnosti už uvádzané v jeho vyjadreniach s tým, že poukázal na to, že komunikácia medzi rodičmi je vážne narušená, no matka a jej právna zástupkyňa opakovane odmietajú bezplatné odborné poradenstvo, ktoré by mohlo prispieť k zlepšeniu situácie dieťaťa. Aj z vystupovania právnej zástupkyne matky je zjavné, že neháji záujmy maloletého dieťaťa a v niektorých aspektoch ani samotnej klientky, pričom jej stanoviská často smerujú k ospravedlňovaniu matkiných pochybení a úmyselné krytie týrania maloletého, ktoré sa potvrdilo v znaleckom posudku. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka otec uviedol, že podľa vyjadrení maloletého je pred každým stretnutím s pracovníkmi kurately matkou inštruovaný o tom, čo má a čo nemá povedať, tieto naučené odpovede spochybňujú autenticitu jeho výpovede v prostredí ovplyvnenom matkou. Tieto skutočnosti sú zaznamenané aj v znaleckom posudku. Kuratela absolútne neakceptuje vyjadrenie maloletého A. a neustále tvrdí, že oni žiadne pochybenie nezaznamenali, už pri takomto závažnom vyjadrení by mali spozornieť a dieťa chrániť tým, že bude vyňaté z takéhoto toxického prostredia. Ochranu pred matkou mu neposkytuje ani partner matky, ktorý by si chcel údajne A. adoptovať a tým, že nečinne sa prizera na týranie alebo sa sám na ňom podieľa. Otec žiadal súd, aby zabezpečil nestranné vypočutie maloletého A. na súde, ktorého sa zúčastnia obaja rodičia. Otec namietal aj postup prokurátora počas súdneho konania, správanie a konanie prokurátora nieslo znaky zaujatosti a jednostrannosti, pričom od začiatku sa prikláňal na stranu právnej zástupkyne matky. Prokurátor sa počas pojednávania negatívne vyjadril k vypovedaniu maloletého A. napriek tomu, že jeho prítomnosť na konaní bola plánovaná a mohla prispieť k objasneniu veci. Otec zotrval na svojom odvolacom návrhu uvedenom v odvolaní zo dňa 31.05.2025.

18. Do momentu konania a rozhodovania odvolacím súdom ďalšie podania nenasledovali.

19. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) CMP), po zistení, že odvolanie podali oprávnení účastníci konania - matka a otec v zákonom stanovenej lehote, preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z § 65, § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

20. Z obsahu spisového materiálu odvolaciemu súdu bolo zrejmé, že počas konania vo veci návrhu otca maloletého na zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti, určenia výživného pre matku vo výške 200,- Eur mesačne, uložení výchovného opatrenia vo forme povinnosti maloletému a obom rodičom podrobiť sa odbornému poradenstvu, (spoločné konanie sp. zn. 76P/45/2023), súd prvej inštancie napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie aj bez návrhu, nakoľko ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu (§ 360 ods. 1 CMP).

21. Podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

22. Pre aplikáciu § 389 ods. 1 písm. d) CSP považoval za kľúčový aspekt odvolací súd posúdenie otázky, či uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia napadnuté odvolaním je rozhodnutím vo veci samej. Odvolací súd bol toho názoru, že napadnuté rozhodnutie o neodkladnom opatrení nemá podobu rozhodnutia vo veci samej, nakoľko bolo vydané v konaní vo veci samej, ktoré sa

vedie na základe návrhov otca. Odvolací súd poukazuje na to, že neodkladné opatrenie možno nariadiť na návrh, ale aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu. Ak súd nariadil neodkladné opatrenie bez návrhu, a to v konaní, ktoré teda bolo začaté na návrh, tak musia tu byť dané reálne dôvody na vydanie a začatie konania o neodkladnom opatrení.

23. Odvolací súd po vykonaní odvolacieho prieskumu konštatuje, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia vo výroku o nariadení neodkladného opatrenia v znení, že súd ukladá rodičom, aby v lehote 10-tich dní kontaktovali Rodinnú poradňu A., za účelom dohodnutia termínu stretnutia v Rodinnej poradni A. a tento termín súdu oznámili v lehote 20 dní, dôvody na jeho vydanie neexistovali. Zo spisového materiálu je zrejmé, že otec v podaní zo dňa 20.03.2025 oznámil súdu prvej inštancie, že kontaktoval Rodinnú poradňu A., tá mu však oznámila, že bývala Rodinná poradňa (do 28.02.2025) – od 01.03.2025 Poradňa komplexnej pomoci A., nie je subjektom na vykonávanie rodinnej terapie. Poradne komplexnej pomoci pracujú s dobrovoľnými klientami - čo sa v prípade nariadenia akéhokoľvek súdneho rozhodnutia (neodkladné opatrenie, výchovné opatrenie) vylučuje (č.l. 446 súdneho spisu). Aj matka sa telefonicky kontaktovala na predmetnú poradňu a boli jej oznámené rovnaké skutočnosti (č.l. 450 súdneho spisu). Podľa názoru odvolacieho súdu dôvody, pre ktoré bola táto časť neodkladného opatrenia nariadená bez návrhu (prvý výrok neodkladného opatrenia), pred jeho vydaním neexistovali a v tejto časti je neodkladné opatrenie nevykonateľné, neurčité a nie je možné ho realizovať, čím bol naplnený dôvod na jeho zrušenie (§ 389 ods. 1 písm. d/ CSP).

24. Čo sa týka druhého výroku neodkladného opatrenia, ktorým súd prvej inštancie rozšíril styk otca spôsobom, že zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.09.2022 č.k. 8P/56/2020-209 v časti výroku II. úprava styku, s takto rozšíreným stykom obidvaja rodičia vyslovili nesúhlas v podaných odvolaniach .

25. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie neodkladným opatrením rozšíril styk otca s maloletým a odôvodnil to s prihliadnutím na znalecké dokazovanie, ktoré bolo nariadené a vykonané v merite veci, v zmysle ktorého dospel k záveru, že je v súčasnosti vhodné rozšírenie styku otca s maloletým A., nakoľko otec má o syna záujem, chce sa podieľať na jeho výchove, pričom maloletý A. má k otcovi pozitívny vzťah.

26. Podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie absentujú konkrétne dôvody, v ktorých súd prvej inštancie videl naliehavosť a neodkladnosť ako základy pre svoje rozhodnutie o rozšírení styku otca vo vzťahu k maloletému synovi.

27. Upriamuje odvolací súd pozornosť na inštitút neodkladného opatrenia (§ 325 ods. 1 a nasl. CSP subsidiárne aplikovateľné aj v mimosporovom konaní podľa § 2 ods. 1 CMP), ktorého účelom je predbežná rýchla, i keď len dočasná úprava právnych (nie len faktických) pomerov účastníkov, ktoré neznosú odklad. Naliehavosť potreby predbežnej úpravy tak predstavuje nevyhnutný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia, prípadne začatia konania o nariadení neodkladného opatrenia, pričom posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechané na úvahe súdu, ktorý starostlivo hodnotí individuálne osobitosti konkrétnej veci, zohľadňujúc predovšetkým záujem maloletého dieťaťa.

28. V zmysle odôvodnenia napadnutého uznesenia, a to ani s dôrazom na jeho odseky 13. až 15. odôvodnenia, nie je možné zistiť, v čom súd prvej inštancie videl naliehavosť a urgentnosť svojho zásahu vo forme neodkladného opatrenia a teda, aké dôvody ho viedli k tomu, aby začal konanie o nariadení neodkladného opatrenia a vydal uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia v tomto znení. Odvolací súd má za to, že len poukázanie na znalecké dokazovanie vo veci samej, nemôže bez ďalšieho nahradiť absentujúce odôvodnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie v rovine zdôvodnenia najmä neodkladnosti a naliehavosti jeho rozhodnutia, a to v tzv. skrátenom konaní vo forme nariadenia neodkladného opatrenia.

29. K druhému výroku nariadenia neodkladného opatrenia tak, ako už bolo vyššie uvedené, odvolací súd bol toho názoru, že dôvody na začatie konania o nariadení neodkladného opatrenia, čo sa týka rozšírenia styku formou zmeny rozsudku neexistovali, nakoľko nebola daná naliehavosť ani neodkladnosť ako základ rozhodnutia súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia.

30. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia naliehavej potreby operatívneho zásahu súdu do pomerov účastníkov, pričom v konaní starostlivosti o maloleté deti sa kladie dôraz na najlepší záujem dieťaťa. Neodkladné opatrenie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa bude v zásade prichádzať do úvahy, len ak je vážne ohrozený život, zdravie a priaznivý vývoj maloletého dieťaťa. Odvolací súd zdôrazňuje, že práve neodôvodnené nariadené neodkladné opatrenia často bránia súdu plynule pokračovať v konaní, a tým rozhodnúť vec v primeranej lehote konečným rozhodnutím. Neodkladné opatrenie teda umožňuje súdu rýchlo a pružne riešiť takú situáciu, kedy je potrebný jeho okamžitý zásah. Je celkom výnimočným opatrením a súd pri rozhodovaní musí vždy prihliadnuť na to, aby prípadným nariadením neodkladného opatrenia nedošlo k neprimeranému zásahu do práv dotknutých osôb. Na tieto okolnosti je potrebné obzvlášť prihliadať pri rozhodnutiach týkajúcich sa maloletých detí, kde súd prihliada v prvom rade na ich záujmy a teda musí zvažovať, či bez takéhoto rozhodnutia hrozí ujma práve na ich strane. V prípade maloletých detí potom potreba dočasnej úpravy má vyplývať nielen z naliehavosti situácie, ale aj z existencie záujmu maloletého dieťaťa na takejto dočasnej úprave pomerov. Pri posudzovaní sa okrem iného zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, resp. ohrozenie vývinu dieťaťa a podobne. V konaní o nariadení neodkladného opatrenia sa nevykonáva dokazovanie v rozsahu vyžadovanom v základom konaní, stačí len tzv. osvedčovanie.

31. Odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, avšak nebola osvedčená potreba upraviť pomery spôsobom ním nariadeným. Maloletý A. sa stretáva s otcom na základe styku, ktorý má upravený posledným rozhodnutím, a to rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.09.2022 č.k. 8P/56/2020-209. Aj z vyjadrenia kolízneho opatrovníka vyplýva, že maloletý v súčasnosti nič na tomto styku nechce meniť, je fixovaný na školu, do ktorej chodí a nemá záujem o striedavú starostlivosť. V súčasnosti prebieha konanie o návrhu otca na zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu a o uložení výchovného opatrenia rodičom a maloletému podrobiť sa odbornému poradenstvu, v ktorom sa otec domáha, aby maloletý bol zverený do jeho osobnej starostlivosti. V rámci tohto konania bol vypracovaný už aj znalecký posudok, ktorý sa vyjadril o tom, aký je vzťah maloletého k obojmu rodičom, k psychickému stavu maloletého, čo znamená, že už v merite veci bolo vykonané dokazovanie, kde boli zistené okolnosti dôležité pre súd o určení najvhodnejšej formy spravodlivosti, výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičom, vzhľadom na okolnosti na strane rodičov, najmä ich vzájomný vzťah, časové, ekonomické možnosti, rodinné pomery s dôrazom na najlepší záujem maloletého. K odôvodneniu súdu prvej inštancie, že vydal predmetné neodkladné opatrenie, ktorým čiastočne rozšíril styk otca s maloletým na základe záverov znaleckého posudku a považuje to v súčasnosti za vhodné, odvolací súd uvádza, že neboli splnené podmienky na jeho nariadenie.

32. Na základe uvedeného preto odvolací súd mal za to, že neboli dané dôvody na vydanie napadnutého uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia, preto podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia zrušil.

33. V záhlavovej časti uznesenia odvolacieho súdu na základe Oznámenia zo dňa 13.06.2025 (č.l. 508 spisu) o vstupe Krajskej prokuratúry Trenčín do konania bola uvedená krajská prokuratúra, pretože v zmysle ust. § 13 CMP na takýto postup sa nevyžaduje vydanie rozhodnutia.

34. O trovách odvolacieho konania krajský súd nerozhodoval s poukazom na ust. § 58 ods. 1 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Predmetom odvolacieho konania bolo rozhodovanie o neodkladnom opatrení, ktoré nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. S otázkou trov konania a ich náhrady sa súd prvej inštancie vysporiada až v rozhodnutí vo veci samej, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti včasnosti podaného dovolania.